

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 600 Lei Pentru particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concurs de prot. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	--	--

Nr. 2545 Pres. 1944.

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei
 ort. rom. a Caransebeșului.

*Iubiului cler și popor: Har și milă dela
 Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.*

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată

Adunarea eparhială,

a eparhiei noastre în sesiune ordinară pe ziua de Duminică, 14 Maiu a. c. orele 9 a. m. în biserica Catedrală din Caransebeș, unde se va oficia întâiu sfânta Liturghie și chemarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea Adunării în localul designat pentru acest scop.

Drept aceea invităm pe toți Onorații membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixată, să fie în Caransebeș, ca așa Adunarea eparhială, — conform Regulamentului pentru afacerile interne, — să-și poată începe lucrările.

Caransebeș, la 27 Aprilie 1944.

† VENIAMIN
 Episcop.

Care e rolul preotului în mijlocul poporului, în zilele de azi...

Desigur nu acela al disputelor teologice, nici al intrigilor vulgare, al răzbunărilor și a altor indeletniciri vătămătoare. Rolul preotului îl află cetind Sfânta Scriptură (așa precum ne-a îndrumat Prea Sf. nostru Părinte, într'o conferință preoțească) și înțelegând așa cum trebuie Sfânta Scriptură; iar nu luându-te numai după diferite pasagii, care îți convin, fiindcă în acest caz, vor fi atâtea pasagii și atâtea tălmăciri câte vor fi și capetele și atunci, se vor naște dispute seci, cari ne pot răpi timpul pentru cele bune și folositoare, de prim ordin, ale vieții.

Altul este rolul preotului și alta e chemarea lui: „să fie lumina lumii și sarea pământului” și căpetenia cea mai cu autoritate a poporului.

Ne plângem că slăbește credința și că poporul ne privește cu ochi răi. Ne plângem numai. Dar cu plânsul nu învie morții. Plânsul cel mult dacă usucă ochii celui care jalește și inspiră milă, pentru el. Preotul nu trebuie să fie un cerșetor, un suflet covârșit de milă; căci dacă așa se înfățișează rolul lui se șterge, indiferența poporului îl înneacă și încet, încet trece la muzeul de vechituri.

Biserica și deci preotul trebuie să fie un element viu în organismul social al unui popor, să fie puterea sângelui lui, viața și sufletul lui.

Erau timpuri când nu se aștepta dela noi decât muzică frumoasă în săvârșirea celor sfinte și predici însuflețite, pentru că toate celelalte erau date din belșug, ca în paradis. Dar azi, acest rol nu e de ajuns, în mijlocul unui popor sărăcit și istovit de vremuri grele, ignorant și oameni răi, flămând, gol, despoiat și izbit de

➡ Cunoaște din vreme ce trebuie să faci în caz de alarmă aeriană ➡

toate necazurile unei vieți ticăloase, drept urmare a războaielor.

Bună, ba foarte bună e mângăierea ce îți-o dă cetania Sfințelor cărți, dar te ascultă omul care n'a mâncat de trei zile, copiii și soția îi cer pâinea de toate zilele și stau întru așteptarea ei, zgribuliți de frig, după soba rece? Ori acela care și-a lăsat totul, pradă hoardelor pagâne bolșevice și s'a refugiat să-și salveze viața?

Primăria i-a dat o cameră; dar restul cine să i-l dea? Dumnezeu!!!

Toți aceștia îți vor răspunde: „Toate bune părinte, frumos citești, cânti îngercește și grăești Dumnezește; dar cu sărăcia ce ne facem?...

Hotărât, rolul preotului este dublu, după cum și firea omului este dublă: trup și suflet. Crimă mare face celce cultivă trupul în detrimentul sufletului; dar și acela greșește de moarte, care cultivă sufletul și trupul îl dă uitării.

Cetește Sfânta Scriptură dela început până la sfârșit și vei găsi grijă și pentru trup ca și pentru suflet. Rai pământesc cu pomi roditori și ape cristaline, jertfe de animale, roade coapte, mâncări, băuturi și altele pentru nevoia trupului; toate în amestec de porunci, povețe și legiuri privitoare la suflet căci „cine își urăște trupul său și nu-l hrănește și-l încălzește pe el“? grăește dumnezeescul Apostol Pavel.

O mie de predici, nu prețuiesc cât o binefacere dată la timp celuice are nevoie de ea. În ziua cea înfricoșată a judecării, Supremul Judecător nu ne va întreba dacă am cântat frumos, am cetit sau am predicat cu elan ci ne va întreba scurt: „Ai dat de mâncare celui flămând“?... etc. (faptele îndurării trupești).

În aceste vremuri grele, când mulți sunt pe drumuri, desigur că fiecare am îndeplinit porunca; unii executând înaltele dispozițiuni, iar alții din proprie inițiativă. Am cuvântat depe amvon îndemnând poporul la binefacere față de cei nenorociți și năpăstuiți în urma vitregiei sortii; dar câți dintre noi am îndemnat preotesele noastre să pornească cele dintâi, prin faptă la actul milosteniei?!

Pentru a nu cădea în rândul celorce sfătuesc și a mi se răspunde că „predicăm apă și bem vin“, iată arăt ceace eu am făcut, ca să fim pe deplin înțeleși: — „În parohia mea sunt 382 familii. Din acestea 50 merită ajutorul semenilor săi. Se mai adaogă: 4 familii refugiate din nordul Basarabiei. În Duminica Floriilor și în continuare, la toate celelalte slujbe am grăit poporului:

„Paștile se apropie și se cuvine ca toți să se bucure de ele, drept aceea purtați-vă față de semenii voștri în așa fel ca la ziua judecării să vi se zică: „Veniți la mine binecuvântații Tatălui meu“... și nu „Duceți-vă dela mine blăstămaților“... Împărțiți între voi, ceice aveți pe cele 54 familii cele ce nu au și precum aveți obiceiul ca atunci când moare cineva sărac, din sal, vă duceți cu ce prisosiți din avutul vostru și dați pentru pregătirea „pomenirii“, tot astfel, socotiți că aveți mort pe celce pentru noi toți a murit ca să ne ridice din păcat, pe Domnul nostru Iisus Hristos și ca atare răscumpărați și voi această Dumnezeiască Jertfă, prin a da din prisosul vostru, pentru pregătirea unui prânz creștinesc în casa acelora pe cari Domnul i-a numit „frați mai mici“ și semenii voștri, ca bucuria praznicului să fie mai deplină“. Și în Vinerea patimilor, când nimeni nu lucră, doar se închină și se roagă și binefacere face, cel dintâi am pornit împreună cu preotesea la casele acelora, cari după împărțeală mi-au căzut mie, pentru milostenie și nu mică mi-a fost bucuria când m'am întâlnit cu alții cari așisderea făceau.

Pentru a controla pe cei egoiști, sgârșiți și renitenți, cari totuși se numesc creștini, am rânduit ca fiecare ce vine să sărute mormântul Domnului, să aducă din prisosul avutului lui, (faină, legume, grăsimi, ouă etc.), la biserică, depunându-le în vase anume rânduite și Sâmbăta patimilor, după ce acestea se vor binecuvânta și donatorii se vor lăuda în auz, se vor împărți celorce merită.

Așa am socotit eu a sălășlui bucuria Invierii în casele tuturor, căci toți purtăm chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

* * *

În vederea dualismului omenesc, trup și suflet, Biserica noastră a împărțit în două părți foarte distincte cinul Ei: călugăresc și mirenesc.

La cel călugăresc avem pilda cea mai înaltă despre viața sufletească propriu zisă. Aci trupul se mortifică în tolosul sufletului.

Ați amenajat podurile imobilelor unde locuiți cu saci de nisip, găleți cu apă, lopeți, cazmale, târnăcoape, secure, topor?

Dacă n'ați îndeplinit aceste prescripții, prin neglijența voastră, vi se va irisi avutul cu trudă agonisit!!!

Pentru folosul obștească mai mult, pentru a fi pildă vie de armonie între trup și suflet, Biserica a întărit cinul mirenesc.

Ca *preot* grijim de suflete, pentru cari trebuie să dăm seama și ca *mirean* suntem supuși aceluiași îndatoriri cu semenii noștri.

Nevoile semenilor noștri, în dualism, noi le cunoaștem mai bine pentru că de fapt rolul nostru în mijlocul poporului este de a *cunoaște și a ajuta la timp și oricâteori se simte nevoia*.

„Dați poporului să mănânce, nu trebuie să se ducă să cumpere“ zice Domnul. Auziți fraților? Dați-le să mănânce, ca să nu-i pierdem, că Antichrist i-a momit cu mâncare și băutură pe cei pe cari i-am pierdut.

Cum s'au câștigat sufletele pentru alte confesiuni, după marea desbinare?! — O știți fiecare. — „Lăsați fumul de tămâie și orga, lăsați-le împreună cu ferestrele gotice și giumurile zugrăvite pe seama teatului și ocupați-vă de Lazăr care așteaptă la poartă, apostrofa, când-va, scriitorul — John Ruskin“.

Preot Ciurescu

Nazarenii sau Pocăiții noștri

IV.

II. Protopopiatul Lugojului

LUGOJ

Primii aderenți sunt din anul 1896. La 1938 numărul lor era de 32. Se arată nesupuși față de autorități în general. Ca organ de publicitate au *Noua harfă a Sionului*. Își mențin numărul prin propagandă asiduă. Decizia min. nr. 4711/1937 i-a nemulțumit. Fac intervenții pentru recunoașterea legală a sectei. În caz de nereușită, se vor îngloba în altă sectă, activând și mai departe după normele și practicile lor de mai înainte. (Raportul *Of. prot.* Nr. 59 și 324/1938, înreg. la *Cons. eparhial*, Caransebeș, sub Nr-ii 2632 și 1418/1938).

La publicarea recentului Decret-Lege de desființare a tuturor sectelor din țară, în Lugoj s'au aflat următorii aderenți ai sectei nazarine: Biczok Emerik, din str. Hazi Barbu, 23; Ianculescu Vasile, din str. Martini, 11; Julia Lazar, din str. Oloșagului, cu soția sa Iuliana; Nicolae și Ana Barna din str. Mărășești, 7; Ștefan și Sofia Coțoiu, din str. Poincaré, 14; Adam și Ana Suboni, din str. Poincaré, 15; Iuliana Kalmar, dela Industria textilă; Maria

Truica, din str. Dr. Gh. Popovici, 3; Elisabeta Bodiș, din str. Libertății, 3; Ana Ianculescu din str. Martini, 11 și Margareta Barsony, dela fabrica de cărămidă din Lugoj. (Raportul *Of. parohial*, Lugoj, Nr. 307/1943, înreg. la *Consiliul eparhial*, Nr. 3942 C/1943).

MĂGURI

Un singur aderenț, care nu activează. (*Ibid.*)

III. Protopopiatul Mehadiei

CORNEA

Secta datează din timpul războiului mondial trecut, fiind adusă de *Ioan Văleanu* și *Petru Brânda*. Membrii ei au atitudine ostilă față de Stat, Biserică și autorități. (Raportul *Of. protopopesc*, Nr. 172/1938, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 1806 Sc. 1938).

Azi secta numără următorii aderenți: *Ioan Văleanu* și soția sa *Calina*, *Maria Brânda* și fiii ei *Ana*, *Petru*, *Paraschiva*, *Constantin*, *Aurelia* (la București) și *Lazăr*, își face stagiul militar. (Vezi Raportul *Of. parohial*, Cornea, Nr. 222/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 2701 C. 1943).

CUPTOARE

Înainte cu vreo 20 ani muncitorii dela fabrica de petrol din Orșova au fost primii propagatori ai ereziei, reușind a câștiga la început numai 2 persoane. (*Ibid.*)

Din raportul preotului nostru din Cuptoare, *Nicolae Goanță*, rezultă că azi în Cuptoare sunt următorii nazareni: *Ioan Cristescu*, de 40 ani, împreună cu soția sa *Calina*, de 40 ani, și cu fiii lor: *Ion* de 7 ani, *Calina* de 5 ani și *Mihai* în etate de 1 an. (Raportul *Of. parohial*, Nr. 84/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 3943 C/1943).

GLOBURĂU

Pan Ciuru, muncitor la sondele dela Moreni, a adus erezia înainte cu vreo 25 ani, ademenind numai 2 persoane. (*Ibid.*)

LĂPUȘNICEL

Grigorie Panduru, fiind prizonier de războiu, prin 1919—20 a adus nazarenismul în comună, câștigând 8 aderenți, cari se poartă cu dușmănie față de Biserica noastră. (*Ibid.*)

Preotul nostru *Felician Nemoian* din Lăpușnicel raportează că în comună azi sunt naza-

rineni următorii săteni: Ion Orzescu, de 43 ani, dela Nr. casei 58; Simiona Orzescu, soția lui, de 44 ani; Grigorie Panduru, de 50 ani, Nr. casei 5, cu mama lui Similiana, de 69 ani și Gheorghe Toderescu, de 55 ani, dela Nr. casei 3. (Raportul *Of. parohial*, Nr. 34/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 3957 C/1943).

LUNCAVIȚA

Aceeași situație ca și în Ogradena. Azi numai *Petru Vladescu* se consideră nazarinean. (Raportul *Of. parohial*, Nr. 34/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 2473/1943).

OGRADENA - VECHE

În războiul mondial trecut au fost câteva cazuri de trecere la nazareni. Azi numai *Enachie Fulga*, de 65 ani și *Dumitru Nicolaescu*, de 70 ani, au mai rămas credincioși sectei. (Raportul *Of. parohial*, Ogradena-Vechi, Nr. 69/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 2474 C/1943).

ORȘOVA

În 1914 ia naștere secta printre muncitorii dela fabrica de petrol de aici. Din adresa Chemurii poliției municipiului Lugoj Nr. 686/1938 către Consiliul eparhial din Caransebeș, rezultă că la descinderea făcută la 5 Aprilie 1938 de către Comisariatul de poliție din Orșova la casa lui Nicolae Talpeș, predicatorul sectei nazarinene din Orșova, s'a aflat un bogat material de propagandă, și următorii membri adunați la rugăciune: soția sa Ana și mama sa Cristina, Petre Dobrescu din com. Tufări, cu soția sa Ana, Dumitru Cerban din aceeași comună, Nic. Ungureanu cu soția, Sofia din Colonia Gărei, Radovan Liuba cu soția și Petre Grozavescu, ambii din Orșova. Cei 7 membri ai sectei din Orșova, în urma ord. min. Nr. 4711/1937 au trecut la aconfesionalism, rămânând de fapt credincioși sectei nazarinene, ale cărei învățături le răspândesc în mod clandestin, eludând cu abilitate legea. (Raportul *Of. protopopesc*, Mehadia, Nr. 172/1938).

Azi la Orșova sunt următorii „pocăiți”: Nicolae Talpeș, Ana Talpeș, Cristina Talpeș, Sofia Ungureanu și Persida Rabanov. (Raportul *Of. protopopesc*, Mehadia, Nr. 289/1943, înreg. la *Cons. eparhial*, Nr. 3941 C./1943).

(Urmează)

Prot. Dr. Gh. Cotoșman

Preoteasa

În fața credincioșilor păstoriți de soțul său, trebuie să fie Doamnă.

În fața lui Dumnezeu, în cât de grele împrejurări, tovarășă de viață.

Părintele, într-o astfel de însoțire, își va păstra totdeauna înălțimea potrivită dela care va predica credincioșilor în Dumineci și sărbători adevărurile credinței străbune.

Nu este Doamnă preoteasa dotată cu mai puțină cultură decât poporul în mijlocul căruia viețuiește, înaintea elitelor societății din parohie, cu mari străduințe, se va putea impune soția preotului, fată din clasă inferioară acestora. Ideal pregătită pentru viață alături de slujitorul altarului, fără prea mari eforturi, poate fi fata unui preot, crescută în atmosfera ce o așteaptă în noua viață.

Asperitățile create din oricare motiv din cele arătate sau streine acestora, se netezesc toate în lumina unui surplus de bunăvoință cu care se va înarma Doamna ca să se mențină cu demnitate unde trebuie să stea prin rolul soțului său.

Fiindcă sunt soții de preot, cu carte din belșug, pe care mediul în care au studiat le-a obișnuit cu purtări departe de respectul ce datorază poporul D-nei preotese. Destul să ne gândim la fumat, machiaj, jocuri de noroc, etc. Și tot așa de bine fica unor creștini conștienți, cu mai multă înțelepciune se va putea ridica și prin mai puțină carte și mult bun simț, la demnitatea D-nei preotese.

Nu se găsește însă nici o altă ieșire din a doua condiție: preoteasa va fi tovarășă credincioasă totdeauna și în tot locul părintelui.

Va căuta să-și înțeleagă soțul, ca să-i fie de real folos. Fiecare părinte sufletește a coborât în sat ori în oraș cu planuri de lucru asupra materialului viu: sufletul. Calea îi este spinoasă și atingerea țelului cu atât mai glorioasă. În piedicile din drum, o căsnicie după rânduelile Bisericii noastre, îi va fi pârghia morală pe care se va sprijini ca să nu se cufunde în abis.

Va aduce ușor la sânul Bisericii străbune, preotul pe cei îndepărtați de dansa, dacă și soția sa — femeie cu casă și copii — își va face timp pentru cercetarea sf. bisericii, pentru lucru în înfrumusețarea și curățirea lăcașului divin, împărtășirea cu sf. țaine și în sfârșit tot ceea ce arată părintele că este de folos pentru mântuirea sufletului oricărei bune creștine din parohie.

Și va lupta cu mari neajunsuri, nu va avea cuvinte pentru rătăcirile credincioșilor, dacă aceștia pot găsi vre-un punct de sprijin în apărarea purtării lor, asemănând-o cu a vieții familiare a celui ce predică îndreptarea altora și n'are puteri să facă la dânsul acasă lumină.

Mai mult, ca să-și ajute soțul, — preteasa în satul sărăcuț, cu bisericuța puțin înzestrată și rar înfiumusețată, de o mână harnică și curată, — dând ajutor bunelor creștine, pe cari bunul simț ușor le descoperă, împreună vor lucra și în casa lui Dumnezeu, cum fac și acasă femeile bune gospodine: ordine și atâtea podoabe de te miri ce.

Credincioșii vor fi atrași prin zelul celor din fruntea comunei lor, prin noutate, — femeilor dându-li-se importanța cuvenită pentru oboseala mâinilor lor, vor câștiga pe capii familiilor pentru daruri în bani — și ajunge Doamna preteasă să se poată mândri c'a făcut un pas mare către Dumnezeu.

Prin comunicarea deasă a păstorului cu turma și sub alt aspect decât în slujba dela biserică, strângem legătura cu poporul; se nasc întrebări, răspunsuri, se șterg nedumeriri și va fi lumină, mai multă lumină.

Nu face însă nici un spor preteasa care adună prin meșteșugită prietene, cunoscute și necunoscute pentru lucru la st. biserică și dânsa comandă. Comanda dată din umbră, și exemplul dânzei pune lumea de femei la lucru. E ușor însă să cadă în păcatul de a se pierde printre cei ce nu-i sunt de o seamă, dacă nu va avea mereu în minte distincția care trebuie s'o învâluie în toate lucrurile printre credincioasele cu cari muncește alături.

În sfârșit, tot concursul moral și material, posibil să-l ofere soția preotului acestuia, nu este decât în funcție de sufletul ei. Toate femeile vor să fie la modă cât de cât; n'a existat timp în istoria lumii, mai puțin azi care să nu arate sufletul nostru coardă întinsă la cea mai mică vibrație.

Legile oglinzilor ne spun că fiecare rază ajunsă în acest obiect minunat se întoarce reflectată.

Fiecare pornire a dragostei noastre curate va găsi loc în inima lumii înconjurătoare ca să ne răsplătească cu același sentiment.

Cu cât vom face mai multă risipă de suflet, vom aduna mai mari comori de iubire dela parohienii noștri.

E. S.

Conferința de primăvară a preoților din prot. Oravița

În ziua de 7 crt. preoții din tractul Oraviței s'au adunat la sediul protopopiatului în număr foarte mare, la ora 8 a. m. Deaci în frunte cu Prea On. Domn protopop s'au îndreptat spre biserică catedrală unde la ora 8 și jum. părintele Pr. Petru Sușan-Comoriște, duhoynicul preoților, și-a dezvoltat în cuvinte mișcătoare și îmbrăcată într'o formă adevărată meditațiunilor, meditația despre Sf. Taină a Mărturisirei, după care preoții se spovedesc.

Catedrala Oraviței, începe a se umplea de mulțimea credincioșilor printre cari și o mulțime de intelectuali veniți să asculte sf. servicii.

În cadrul Sf. Liturgii a Darurilor celor mai înainte sfințite, oficiată de Pr. P. Sușan și diaconul Simeon Bătea, predică Pr. Petru Bernaz-Secășeni despre Sf. Taină a Impărtașirei, bazat pe o puternică documentare din Sf. Părinți și pe mulțimea citatelor din sf. Scriptură, după care preoții înconjurând altarul Jertfei, primesc în mâinele încrucișate pe Mielul lui Dumnezeu spre curățirea trupurilor și a sufletelor, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci.

După săvârșirea Sf. Liturgii într'o desăvârșită ordine în frunte cu protopopul, preoții se retrag la școala Nr. 1, unde P. O. D. Prot. Virgil Musta, în cuvinte calde, pline de vădită grijă părintească și de fiorul credinței și iubirei, deschide conferința de primăvară arătând scopul mântuitor la care am fost chemați. Salută cu mult drag pe frații noștri întru Hristos refugiați de pe plaiurile Basarabiei, Bucovinei și Moldovei cu versurile lui Alecsandri:

*„Eu ți-s frate, tu-mi ești frate
În noi doi un suflet bate”,*

și îi asigură de toată iubirea noastră. Le urează o cât mai grabnică reîntoarcere la căminele și vetrele lor. Răspunde în numele refugiaților părintele Constantin Laiu din Hotin.

Se discută apoi unele chestiuni cu privire la colecta pentru Academia Teologilor pentru care preoții subscriu cu însuflețire suma de 12.000 Lei în rate lunare timp de doi ani.

Se trece la conferință: Activitatea preotului în cadrele Consiliului de Patronaj, temă dată de P. S. Episcop Veniamin Nistor al Caransebeșul. Se dă cuvântul Pr. Gheorghe Pleavă-Fortie, care își cetește conferința cu titlul dat. Vorbește despre iubire una dintre cele trei virtuți teologice, despre datoria morală și socială

a preotului de a da tot concursul operei Cons. de Patronaj, căci aci el își desăvârșește activitatea sa pastorală zilnică și actuală, întru cât acest Consiliu e născut din pilda Samarineanului miostiv și a întregii iubiri creștine.

Cel de al doilea conferenționar: Pr. Ilie Hergan-Cacova, cunoscut prin scrierile sale, își rostește conferința cu același subiect definind Cons. de Patronaj ca o instituție menită ca în aceste vremuri să canalizeze sentimentele umanitare și să facă cât mai fructuoasă îndeplinirea poruncii iubirii aproapelui, căci dintru început acesta a fost pus în slujba Bisericii și a slujitorilor ei.

Iau parte apoi la discuții, după ce în prealabil Părintele protopop face o amănunțită critică și dă îndrumări pastorale, preoții: P. Bernaz, P. Sușan, C. Jianu, Eugen Popovici, I. Stoian și I. Nicolaevici cari dau anumite idei și îndrumări.

După ce se citesc mai multe ordine primite spre luare la cunoștință, P. O. D. Protopop închide ședința la ora 2(14), urând preoților sârbători fericite și o muncă rodnică în via Domnului.

Pr. Gheorghe A. Milovan

Eroii dăscălimii noastre bănățene

E incontestabil că nu numai prezentul ne stă în față pentru îndrumare și salvare, ci și viitorul ce trebuie să pregătim neamului acestuia. Grea sarcină ne apasă pe umeri; nu mai e timp pentru mercantilism, parvenire și lașitate. Numai „urmând căile Domnului“ ne vom putea păstra integritatea națională, deci să fim solidari: „toți pentru unul și unul pentru toți“...

Am avut ocazie să constatăm că la biruință te urci prin luptă. Și lupta însemnează: lipsă, renunțare, risc, încheștare, sânge.

Cale lungă a neprevăzutei încercări sau nevoițelor dureroase, lupta te înalță treptat, dar sigur spre „bucurii și biruințe“...

Ei!... dar mai ales biruințele nu se câștigă cu ușurință, prin minciună, ură și vrajbă. Vieți încadrate în luptă, se prăbușesc la calea jumătate în sudoarea efortului sleit. De ce?

Greutățile luptei aici jos îți anemiează viațoarea curajului; dar nădejdea în stelele biruinței de sus, îți împospătează și îndoiește pute-

rea armelor tale. Când greutatea te-au îngenunchiat, atunci tot sensul vieții tale se încacă în amărăciunea prăbușirii.

Opriti-vă o clipă! Ei sunt copiii și părinții noștri cari au luptat cu sudori de sânge pentru apărarea neamului, a limbei și a pământului românesc. Să luăm pildă de la eroii noștri! Să ne iubim limba, neamul și țara în care zac oasele celor cari au luptat pentru ea. Priviți în depărtare, la acei ce vor avea nume și morminte de eroi. Trăiți în amintirea faptelor lor de viteji.

Smulgeți-vă, pe câteva clipe, din vârtoarea vieții zilnice și ridicăți-vă gândurile pline de recunoștință lață de luptătorii Banatului, care au sângerat înfrățiți în aceeași credință mântuitoare — în lupta decisivă pe câmpurile mănoase ale Cubanului sau pe culmile Caucazului...

Pentru mândria nației noastre, Dumnezeu trebuie să accepte jertfa dăscălimii noastre și să ne călăuzească pașii spre glorie și vitejie. Români și Românce, părăsiți interesele trecătoare, smulgeți-vă din preocupările omenești — înfrumusețați-vă viața, dați-i un sens mareț, înarmați-vă cu spiritul de sacrificiu și eroism căci „viața aceasta e umbră și vis“.

Ți-a fost dată o singură viață în care să lupți și să birui iar tu ros de îndoieli și vlăguit de greutate, ai ratat totul renunțând resemnat la fiorii unei sbuciumări, a cărei tărie este tocmai nădejdea neclintită în biruință — și biruința va fi de partea aceluia care știe să sufere mai mult căci vorba proverbului: „Cine trece prin foc acela se căleşte“...

Cine n'a trecut prin suferință, deci prin patimă, acela nu s'a oțelit — e nevrednic — e un ratat al vieții...

Greutățile, fie ele cât de mari, departe de a fi poticnire care să-ți risipească curajul sau să-ți alunge nădejdea, aruncându-te pe calea rușinoasă a întoarcerii, sunt numai pretexte de noi și vijelioase atacuri.

Nu numai atât. Dar cu cât lupta va fi mai înverșunată, cu atât satisfacția cea mai de pe urmă, a victoriei, va fi mai mare.

Biruința se smulge în vârtoarea luptei. Iar în toiul luptei nu ai timp să cunoști victoria.

Pentru biruință este lupta, pentru ea este viața. Iubesc viața, dar pentru că am iubit-o așa de mult, am pus-o mereu la încercare, am vrut să-i cunosc revelațiile cele mai grele...

Străfulgerați până în cele mai ascunse cute ale sufletului nostru și fiind sinceri cu noi înșine, nu putem să ne mascăm conștiința căci

duhurile eroilor noștri pătrund în toate și le supraviețuiesc pe toate.

În fața lui Dumnezeu și a oamenilor eroii dăscălimii noastre și-au afirmat drepturile și azi în sulletul lor pogoară liniștea eternă — fiindcă piatra pe care au pus-o temelie țării, a crescut și va grăi viitorului.

Înainte! În sus și azi — ca totdeauna — peste greutate și spini, căci în curând ne așteaptă biruința și gloria națională.

Să trăiți în eternitate, învățătorii viteji, mândria și scutul fără seamăn al Patriei, — fiindcă voi v'ați achitat cu prisosință de misiunea încredințată.

În școala de mâine să creem o nouă tradiție de trăire românească în care să apară mai accentuat „colțul eroilor“, cultul Patriei...

Pentru prima dată în istoria românească, întreaga răspundere și îndreptare a destinului nostru dur apasă numai și numai asupra noastră. Rareori mai mult ca în ziua de astăzi ni se cere mai multă muncă, tăcere, liniște și ascultare. Zicala poporului nostru spune așa: „Vorbă multă, sărăcia omului“. În tăcere omul cumpănește mai bine și mai iertător, decât atunci când se lasă dus de vorbă și palimă.

Și acum dragi camarazi, care pașiți în eternitate, laudă și mulțumită jertfei voastre; noi abea suntem vrednici să ne închinăm în fața croismului vostru, pentru că voi v'ați dăruit din prisosință bunul cel mai de preț „vieța“ pentru Patrie și pentru Cruce. Jertfa voastră a topit toate răutățile în focul naționalismului adânc creștin, — care și-a croit înainte drum nou în veac, trecând peste balta trădării, peste turma leproasă a lui Israil, — croind drum în veac, cu limbă de istorie scrisă de mâna soartei.

Ne plecăm cutremurați în fața camarazilor căzuți pe câmpul de onoare.

Înima noastră îi plânge pentru că ei sunt carne din carnea noastră și sânge din sângele nostru cel mai bun.

Ei și-au dăruit totul, și-au dăruit frumusețile anilor tineri pentru strălucirea neamului, ei și-au dăruit visurile viitorului lor pentru viitorul nostru; și-au dăruit tot ceea ce le era mai drag. De aceea neamul nostru îi va păstra în suflet pururea vii, pururea strălucitori, alături de sfinții martiri.

Ei sunt deasupra noastră și ne cheamă pe toți să mergem neînfricați pe calea jertfirii pentru neam — pe calea gloriei și a onoarei românești.

Suflete dragi care ați căzut pe câmpul de onoare ca bruma toamna târziu — dormiți în pace și fiți siguri că jertfa voastră nu a fost zadarnică, iar noi niciodată nu vă uităm.

Inv. Dimitrie D. Sârbu

Ș T I R I

Personale. Prea Sfințitul Episcop Veniamin s'a reîntors la reședință Miercuri, în 26 cor, seara venind dela Sibiu peste Subcetate.

Hirotonire. Prea Sfințitul Episcop Veniamin a binevoit a hirotoni pe diaconul *Iulian Lăzărescu* întru preot pentru parohia *Macoviște*.

Cercul Pastoral Ferdinand în misiune la Mal și Cireșa. Odată cu începutul primăverii, Cercul Pastoral din Valea Bistrei și-a început activitatea.

Astfel, Sâmbătă 25 Martie a. c. orele 3'30 preoții aparținători s'au întrunit în *Parohia Mal*, jud. Severin, săvârșind slujba sf. Vecernii cu rugăciunile pentru pace și pentru cei din călătorie.

La finea slujbei *Păr, George Popovici* președintele Cercului își dezvoltă predica despre Bunavestire și Sf. Taină a Mărturisirii.

Credincioșii, cari au umplut Sf. Biserică până la refuz, au ascultat cu emoție această predică vărsând lacrimi atunci când predicatorul apăsa cu fraze mișcătoare greutatele apocaliptice în care se sbate astăzi omenirea.

La urmă mulțimea credincioșilor s'a spovedit, iar *Păr, Nicolae Bogdan*, parohul locului a mulțumit preoților din Cerc pentru participarea fructuoasă la această misiune.

A doua zi, Duminecă 26 Martie a. c. orele 4 p. m. Cercul s'a deplasat în *comuna Cireșa* unde după Sf. Vecernie, mulțimea credincioșilor din loc ca și din comunele din jur s'au adunat în Casa Națională, ascultând conferința *păr, Ioan Racoveanu* care a vorbit despre *credința strămoșească*. În continuare, s'a desfășurat un bogat program artistic susținut de elevii școlăie primare din Ferdinand, conduși de Dl. M. Vărăștean.

La finea serbării, *Păr, Ion Turcan*, parohul locului a mulțumit preoților și întregii asistențe pentru reușita serbării.

Cerc Pastoral în Rusova-nouă. Duminecă în 2 Aprilie preoții aparținători cercului pastoral Mirovâți s'au întrunit în Rusova-nouă. S'a celebrat Vecernia de soborul preoților Gh. Danescu, I. Tilca, C. Damian și St. Gâru. Răspunsurile le-a dat corul școlărilor din localitate. Preotul I. Tilca a predicat despre *suferința ca mijloc de întărire în credință*. Ședința publică și-a desfășurat programul în sala casei culturale: declamări, cântece și o piesă de teatru în care s'a combătut alcoolismul. Despre acelaș flagel a vorbit și pr. Gheorghe Dănescu, prezentându-l în cele mai urâte manifestări și urmări ale lui.

Preotul locului C-tin Damian mulțumește, de încheiere, tuturor cari s'au ostenit să participe la mani-

festare, rugându-i ca să primească toate sfaturile și învățăturile date, exclusiv în folosul lor propriu. Cu ședința intimă, cercul pastoral a luat sfârșit.

Cărți, reviste și ziare pentru răniți. Dl. Lt. Col. C. Fortunescu a adresat un calduros apel către intelectuali pentru a dăruii pe seama răniților din spitalele militare din Caransebeș cărți, reviste și ziare. Donațiile se depun la Bibliotecă Diecezană și constituie o recompensă pentru cei cari și-au pus în cumpănă viața și sănătatea lor pentru binele țării și apărarea ei.

ORDINEA PREOȚILOR

cari servesc și predică în biserica noastră catedrală
în luna Mai 1944.

Duminecă în 7 Mai :

Prot. Dr. Zeno Munteanu, Teodor Roșca, Pr. Traian Dobromirescu. Diacon D. Băloni.

Predică : Prot. Dr. Zeno Munteanu.

Miercuri în 10 Mai (Ziua Independenței) :

I. P. C. Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, Prot. Isaia Suru, Teodor Roșca, Pr. Cpt. Ștefan Bololoiu, Traian Dobromirescu. Diaconii Dr. M. Chialdă și D. Băloni.

Predică : I. P. C. Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc.

Duminică în 14 Mai (Adunarea Eparhială) :

Servește P. S. Sa Păr. Episcop Veniamin Nistor cu un sobor de protopopi și membri clerici ai adunării eparhiale.

Predică : Pr. Ilie Câmpeanu.

Duminecă în 21 Mai (Sfinții Constantin și Elena) :

Prot. Teodor Roșca, Pr. Petru Toma, Traian Dobromirescu. Diaconii Andrei Jucosu și D. Băloni.

Predică : Pr. Petru Toma.

Joi în 25 Mai (Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor) :

Prot. Isaia Suru, Teodor Roșca, Pr. Cpt. Ștefan Bololoiu, C. Pițigoiu, Tr. Dobromirescu, Diaconii Dr. Mircea Chialdă și D. Băloni.

Predică : Pr. Cpt. Ștefan Bololoiu.

Duminecă în 28 Mai :

Prot. Teodor Roșca, Pr. Pavel Bogoevițiu, Traian Dobromirescu, Diacon Dr. M. Chialdă,

Predică : Dr. M. Chialdă.

Nr. 257 B. 1944.

CONCURS.

Pe întregirea parohiei vacante de cl. III. din **Botinești**, protopopiatul Făgetului, pe cale de numire din partea Consiliului eparhial, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele condițiuni :

I. BENEFICIILOR :

1. Sesiune parohială în extindere de 32 jug. arător și fânețe.

2. Un intravilan (grădină) de cca 1 jug.

3. Stola uzitată.

4. Birul parohial uzitat.

5. De locuință se va îngriji comuna bisericăscă.

II. INDATORIRI :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în sf. biserică în fiecare Duminică și sărbătoare și a catechiza la școala primară fără nici o altă remunerațiune.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Doritorii de a ocupa acest post, având cvalificațiunea pentru parohii de cl. III, să-și înainteze cererile lor, adresate Consiliului eparhial, P. O. Oficiului protopopesc în Făget.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută în 3 Aprilie 1944.

Episcop: 3—3
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. R. G. Ancușă

CONCURS.

În baza ord. Venerabilului Consiliu eparhial No. 6960 B. 1943, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. II-a din **Marga**, protopresbiteratul Caransebeșului, devenită vacantă în urma răposării preotului Nicolae Ivanescu.

I. BENEFICIILOR :

1. Sesiunea parohială, constătătoare din 25 jug 852 stj. p.

2. Birul parohial, 40 Lei, de număr de casă, care după împrejurări se poate majora.

3. Venitele parohiale uzitate.

4. Locuință în casa parohială.

II. INDATORIRI :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catechiza la școala primară, fără nici o altă remunerațiune.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația cerută pentru parohii de cl. II-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Păr. Episcop eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Marga, prin P. On. Oficiu protopresbiterat al Caransebeșului.

Reflecțanții se vor prezenta cu prealabila încunoștințare a P. On. protopresbiter tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cânt, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Marga, din ședința consiliului parohial din 13.II.1944.

Președinte: 2—3
GEORGE ADAM adm. paroh.

Secretar:
Indescifrabil.

În conțelegere cu Of. protopresbiterat al Caransebeșului.

ISAIA SURU
Protopop.